

tage imod den, en saadan maa jeg tage, naar den kommer, og jeg er til enhver Tid rede til at gentage, hvad jeg her har sagt. Jeg skyder mig ikke ind under min politiske Ansvarsfrihed i den Henseende, jeg staar fuldstændig ved, hvad jeg har sagt, og det ærede Medlem maa anlægge Sag mod mig, naar han vil. For Resten er dette at true med private Injuriesøgsmaal noget, som man skulde antage var gaaet af Mode i den danske Rigsdag. Det var saa uhyggeligt, da der blev truet med et Injuriesøgsmaal i det andet Ting, at jeg havde haabet ikke at høre det gentaget her.

Om Retssag kunde der nu fra det ærede Medlems Side nok være god Grund til at tale. Som alt foreligger for det ærede Medlem, vilde det glæde mig, om det ærede Medlem vilde gentage den Tilslutning, som han ved et Hovednik en Dag, jeg tror ogsaa det var den 5. Oktober, gav mig, da jeg sagde: Der maa rettes en Undersøgelse mod det ærede Medlem, for at vi kunne faa oplyst, om der ikke er Grund til en Rigsretssag mod det ærede Medlem for hans Forhold med Hensyn til de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hvis det ærede Medlem i Stedet for at tale om privat Injuriesøgsmaal, havde stillet sig til Disposition for en saadan Undersøgelse og Rigsretsanklage, saa havde det været en anden Sag, og saa skulde jeg fuldkommen respektere en saadan Optræden og sige: Ja, den Mand har en god Samvittighed, han vil have alt undersøgt og vil have Sandheden frem. Men naar jeg ser, at det ærede Medlem ikke gør dette, men tværtimod ser, at det ærede Medlem med Iver griber efter enhver Magt og Magtstilling, han paa nogen Maade kan tilegne sig, bliver det noget anderledes, og saa kan jeg godt have Grund til at frygte for, at det ærede Medlems Bidrag til Oplysning af alle disse Misærer, som have fundet Sted, ikke vil være af den allersolideste Art. Det er, hvad jeg har at sige til det ærede Medlem i Anledning af den Udtalelse, han bestemt ønskede af mig.

Hvad angaar selve Sagen, som her foreligger til Behandling, skal jeg sige til det ærede Medlem, at naar han siger, at der skal slaas politisk Kapital af den, tror jeg, det ærede Medlem er ved at sætte en Del af sin politiske Kapital ind paa denne Sag. Det er, tror jeg, det ærede Medlem magtpaaliggende at trumfe denne Sag igennem. Men den bliver ikke ført igennem i dette Ting af andre Grunde end politiske. Hvis man fører

denne Sag igennem i dette Ting, er det, fordi man siger: Den skal igennem, fordi det drejer sig om Finansminister Vilhelm Lassen og Finansminister J. C. Christensen, derfor skal den føres igennem. Hvis de saglige Grunde komme frem, hvor sagligt Hensyn bliver taget, nærer jeg ikke Tvivl om, at hvad der kan blive oplyst for det Udvalg, som bliver nedsat, vil blive af en saadan Beskaffenhed, at af saglige Hensyn bliver denne Sag ikke fremmet her i Tinget.

Nu sagde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at hvad der her var Tale om, var 4 Mill. Kr., hvoraf Staten skulde betale det halve. Ja, det ved det ærede Medlem jo ikke ganske sikkert. Der er vist ingen, der med Bestemthed kan sige, hvor meget Staten med Rette eller Urette kan komme til at betale for Bankgarantien . . . (Birck: Det er for de tre nye Banker) . . . Naa, det er altsaa for de tre nye Banker, det skal blive 4 Mill. Kr., og Halvdelen er altsaa 2 Mill. Kr. Men nu kan der være Fare for, at medens de garanterende Hovedbanker komme til at gaa nogenlunde skadesløse ud af hele denne Bankgaranti, fordi de have Fordel af den paa forskellig Maade, saa at naar de til syvende og sidst skulle tilskyde nogle Mill. Kr., have de haft paa den anden Side en Fordel af den samme Størrelse ud af hele denne Bankkomité, som jo nu er Bankernes Komité og ikke mere Statens, medens det altsaa er meget muligt, at Resultatet af Komiteens Arbejde, især, hvis det skal fortsættes gennem Aar, bliver det, at Bankerne kun formelt komme til at deltage i Tabet, vil Staten derimod faa meget store Tab. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) nikker til mig. Jeg er glad ved hans Bifald, der er ikke Tvivl om, at vi med Rette enes om den Ting. Men de saglige Hensyn tale for at standse her, at stoppe dette, som i Virkeligheden bliver til et Uvæsen, og som let kan blive Staten en dyr Historie. De saglige Hensyn tale for at nægte denne Udvidelse af Bankgarantien og derigennem give Bankkomiteen et stærkt Advis, Underretning om, at den skal se at fremme sine Arbejder og blive færdig og ikke stræbe efter at udvide sin Virksomhed og trække det ud. Der er ogsaa det forfatningsmæssige Hensyn at tage, som forekommer mig at være meget rigtigt for dette høje Tings Medlemmer, nemlig, at hvis man kan sige, at det er tilstedeligt, at Ministre, endogsaa efter hinanden følgende Ministre,